

Uvod

Obrazovanje predstavlja u najširem smislu aspekt socijalizacije. Nakon porodice kao primarnog agensa socijalizacije, škola predstavlja sekundarni agens. Ona predstavlja sredstvo kojim se prenose znanja i veštine. Tokom istorije, obrazovanje je prešlo put od neformalnih oblika, prenošenja znanja i veština putem usmenih predanja i oponašanja (učenjem po modelu), do formalnog obrazovanja, institucijalizacije obrazovanja. Prve obrazovne institucije javile su se u staroj Grčkoj. U srednjem veku postojale su obrazovne institucije, ali one su bile privilegija sveštenstva i vlastele. Obrazovanje širih narodnih masa javlja se sa početkom industrijalizacije, kada se javlja i potreba za obrazovanom radnom snagom. Osnivaju se škole gde se obrazuju svi slojevi društva. Obrazovanje se razvija, i krajem XIX veka postaje donekle demokratsko, dostupno svima i obavezno.

Različite sociološke perspektive i obrazovanje

Različite sociološke perspektive tumačile su obrazovanje u skladu sa svojom filozofijom društva.

Po funkcionalistima, obrazovanje predstavlja vezivno tkivo društvene solidarnosti. Funkcija obrazovanja je da pojedinac postane privržen i koristan član društva, tj. prihvati zajedničke norme i pravila odredjenog društva. Škola prenosi i odredjene veštine koje će trebati pojedincima za buduće zanimanje. Obrazovne institucije treba da obuče pojednca za kvalitetno izvršavanje ogredjenog posla u struci u kojoj je pojedinac odabrao da radi.

Liberalna perspektiva naglašava nešto drugačiju ulogu obrazovanja. Predstavnici ove perspektive smatraju da je uloga obrazovanja usavršavanje pojedinca, a kroz usavršavanje pojedinca usavršava se i društvo. Džon Džui, jedan od najuticajnijih predstavnika ove perspektive, na obrazovanje gleda kao na mogućnost razvijanja svih potencijala koje pojedinac poseduje. Pojedinci razvijaju time i sposobnost i motivaciju za kritičko mišljenje o svetu koji ih okružuje.

Bilo da se priklonimo jednoj ili drugoj perspektivi, jedno je sigurno, efekat obrazovanja je jak i neizbežan. Pored prenošenja znanja i veština, obrazovanje utiče i na stvaranje i menjanje stavova.

Politika obrazovanja

Napraviću digrasiju i objasniti pojam politike. Politika prema Dr Jovanu Djordjeviću ima dva značenja. " Po prvom značenju izraz politika ... označava jedan domen društvenog uredjenja i društvenih odnosa u kojima se izražavaju i protivstavljaju borbe interesa i shvatanja društvenih klasa, grupa i pojedinca o nekim osnovnim pitanjima života društva pojedinca. U drugom smislu reči politika ... označava program, pravac i oblike formulisanja odgovarajućih interesa, težnji i ciljeva klasa, nacija, grupa, pa i čovečanstva kao celine." (Dr Jovan Đorđević prema). Politika, kao sveobuhvatni koordinator društvenog funkcionisanja, određuje pravac i oblik različitih sektora društva kao što su ekonomija, kultura, privreda pa i obrazovanje. Politika subordinira politiku obrazovanja. Politika obrazovanja pored izgradnje i usavršavanja radno-stručnih sposobnosti čoveka, ima i drugu ulogu: socijalnu, etičku, kulturnu, ideološku, itd. Prema Dr Nikoli Potkonjaku politika obrazovanja... " utvrđuje koji činoci učestvuju u rešavanju fundamentalnih i praktičnih pitanja obrazovanja i vaspitanja". Država velikim delom uređuje ciljeve obrazovanja i vaspitanja kroz nastavni program. To je samo dokaz važnosti obrazovanja u funkcionisanju jednog društva. "Od obrazovanja se očekuje da vrši egalizujuće dejstvo na društvo, a sa druge strane, očekuje se reprodukcija i legitimacija uskih interesa. Obrazovanje je tako osobeno mesto izražavanja klasnih i drugih društvenih protivrečnosti i sukoba." (Reader, Sergej Flere)

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com